

POÉZIA **Rozhrnutie paprade**

JAKUB REPICKÝ

Šinkeišicušu

panva poliata dreveným olejom
brezy sa kývu vo vetre
posadený mních sa kníše uprostred pohybu po
kolená v dreve po členky v lese

človek nepuká
kosť nerastie nedáva neúčastní sa
sendvič prechádza drevom kosťou vetrom
tvor je trávený
dožaduje sa chvosta vyjsť z chvosta a triumfovať
nič nie je opisom

Hikikomoru

montáž je posledným telom
telo je posledným záznamom
kým zima tvaruje ľadviny
my čepcom zdravíme škorcov
zatvárame sa v hore

jednoducho vojdeš do lesa
a zavrieš za sebou dvere
jednoducho vstúpiš na pole
a zavrieš za sebou okno

v peľochu integrity
štyri subverzné barety odkvapávajú na golier

Mare

chcem otvoriť ústa, ale nejde to
zatínam zuby do mrkvy
a uvoľnenými mimickými svalmi okolo očí
sledujem jej os
takto spím, telefonujem a jedávam

držať v ústach mrkvu a myslieť si, že je to korok
je ako sánkovať sa po konvexnom kopci

II.

z každého obrazu sa vytráca strnulosť
drvenie koreňa, žuvanie a rozprašovanie kašičky
sú dogmy

**držať v ústach mrkvu a myslieť si, že je to korok
je ako sánkovať sa po konvexnom kopci**

Ruby

pri nastupovaní nepozeraš na číslo
potkýnaš sa o suk
v páde pohmatávaš a hľadáš moje líce

končíš rovinne zrkadlená
končíš pád v stoji, aby som nevedel,
keď ťa budem skladať ako kocku,
ktorou tvárou začať

Zvíjanie sa

leto chlad
úskok vychádza z ruky v ktorej sa točí meč
preliačenina vchádza do orgovánu
v ktorom sa točí kozia hlava
na tomto mieste preriekne
solničky

Modál – frustrát – existenciál

bolo by
jestvujúce
v bytí
toto bytie
by bývalo
ono – to
čo je

Magma

pri otvorenom okne
hlava obrastá kobaltom
pozoruje magmu na predmestí
dotkni sa jej dľaňou
a hrdelné šero
sa rozvinie v hranol

Hrozno

rokokový mäsiar
ihlan hrozna
hovná

pod hodvábnym nechtom
žľaza v čele
želé

Vetrolam

tvoj lalok pocíti rebrá radiátora pretekajúce žižou
vykasané úhory omacajú zvyšky v tvojich klkoch
nity sa urobia

Rozhrnutie paprade

rozhrnutie paprade
veľmi nepravdepodobné objavenie paprade

rozhrnutie kľúča
veľmi nepravdepodobné objavenie kľúča

objavenie kolesa
veľmi nepravdepodobné rozhrnutie kolesa

ktorú tu niekto pohodil
ktoré tu niekde vyrástlo
ktorý tu nikto neodliel

JAKUB REPICKÝ (1985) pochádza z Humenného a v súčasnosti študuje teoretickú informatiku na Matematicko-fyzikálnej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe. Svoje básne publikoval v zborníku Ne-

tvorba (2008). Bol finalistom literárnej súťaže Persona grata 2008 v kategórii poézia. V súčasnosti publikuje na stránkach membrana.sk a pismak.cz.